

't Vie

Ik ben geen mens om te trouwen,
maar het was in begin toch zo mooi.
Jij was anders dan de andere vrouwen,
het leven met jou was een droom.

**Maar het vuur dat ben ik kwijt,
er blijft alleen nog spijt.
Al ben je rijk en mooi misschien,
maar ik wil je nooit meer zien.**

Het begon al na enkele dagen,
ik had me eens goed laten gaan.
Jij hield niet meer op met zagen
en ik wist het, ik had me vergist.

Maar het vuur...

Zij deed niets anders dan verwijten.
Ze zei: "Doe nu toch eens galant,
blijf toch bij mij een keer zitten
en wrijf zachtjes over mijn hand"

Maar het vuur...

Ik mag geen glas meer drinken
of me nog eens goed laten gaan.
Ik ga me van miserie verdrinken
of ik spring op de zolder door 't raam.

Maar het vuur...